

Lisää 1. Joh 5:sta?
http://www.sley.fi/luennot/Raamattu/UT/Johanneksen_kirjeet/1Joh05EK.htm

Hyvä Sisärengaslainen,

1. Johanneksen kirjeen viimeinen luku puhuu uskosta ja sen voimasta.

Kysymyksiä, esirukousaiheita yms. voit lähettää osoitteeseen pastori@tunti.com.

Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on syntynyt Jumalasta, ja jokainen, joka rakastaa isää, rakastaa myös hänen lastaan. (1. Joh. 5:1)

Usko Jeesukseen on Jumalan antama lahja. Usko on sitä, että Jumala on saanut uudestisyntyttää omaksi lapsekseen. Johanneksen evankeliumissa uudestisyntymisestä puhutaan enemmänkin. Evankeliumin alussa Johannes puhuu niistä,

jotka ovat saaneet oikeuden tulla Jumalan lapsiksi ja jotka ovat syntyneet Jumalasta (Joh. 1:12-13), ja evankeliumin kolmannessa luvussa Jeesus puhuu uudestisyntymisestä, joka tapahtuu vedestä ja Hengestä (Joh. 3:5-7).

Siitä me tiedämme rakastavamme Jumalan lapsia, että rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjään. Sitähän Jumalan rakastaminen on, että pidämme hänen käskysä, eivätkä ne ole raskaita noudattaa. (1. Joh. 5:2-3)

Jumalan ja toisten Jumalan lasten rakastaminen kulkevat käsi kädessä. Jumalan rakastaminen saa konkreettisen muotonsa hänen käskyjensä noudattamisessa. Jumalan käskyt taas neuvovat, miten lähimmäistä tulee rakastaa:

”Älä tapa, älä tee aviorikosta, älä varasta, älä lausu väärää todistusta . . .” Siten Jumalan käskyjen noudattaminen – siis Jumalan rakastaminen – on samalla toisten ihmisten rakastamista.

Kaikki, mikä on syntyisin Jumalasta, voittaa maailman. Ja tämä on se voitto, tämä on maailman voittanut: meidän uskomme. Kuka sitten voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika? (1. Joh. 5:4-5)

Uskovat joutuvat usein kokemaan heikkoutta ja vähäisyyttä Jumalaa pilkkaavan maailman keskellä. Johannes rohkaisee meitä kuitenkin muistamaan, että meidän Jumalamme lausuu kerran viimeisen

sanan. Hän on taivaan ja maan hallitsija. Meidän uskomme liittää meidät kaikkivaltiaaseen Jumalaan ja siksi olemme voittajan puolella. Sen saamme jo nyt uskoa todeksi ja kerran myös nähdä.

Hän, Jeesus Kristus, on tullut veden ja veren kautta - ei ainoastaan veden, vaan veden ja veren. Ja Henki on todistaja, sillä Henki on totuus. Todistajia on näin kolme: Henki, vesi ja veri, ja nämä kolme todistavat yhtäpitävästi. (1. Joh. 5:6-8)

Vesi ja veri – kaste ja ehtoollinen – todistavat Jeesuksesta yhdessä Jumalan Hengen kanssa. Kaste ja ehtoollinen ovat Jumalan Pyhän Hengen työvälineitä. Niiden välityksellä Pyhä Henki synnyttää ja vahvistaa meissä uskoa Jeesukseen ja todistaa siten Jeesuksesta, tai kirkastaa Jeesuksen, kuten Jeesus itse sanoi opettaessaan Pyhän Hengen tehtävästä (Joh. 16:14). Paavali yhdistää kasteen, ehtoollisen ja Pyhän Hengen 1 Kor. 12:13:ssa.

Kaste on sakramentti, jossa meidät liitetään Jeesuksen pelastustyön yhteyteen. Paavali opettaa, että meidät on kastettu Kristuksen Jeesuksen kuolemaan (Room. 6:3-5; Kol. 2:12), tai että meidät on kasteessa puettu Kristukseen (Gal. 3:27). Ehtoollisen hän opettaa olevan yhteys Kristuksen ruumiiseen ja vereen (1. Kor. 10:16), ja Jeesus itse lupaa: ”Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, pysyy minussa ja minä pysyn hänessä” (Joh. 6:56).

Hyväksymmehän me ihmistenkin todistuksen, ja Jumalan todistus on paljon painavampi. Tämä on Jumalan todistus: hän on todistanut Pojastaan. Jokaisella, joka uskoo Jumalan Poikaan, on tämä todistus sisimmässään. Mutta jokainen, joka ei Jumalan todistusta usko, tekee hänestä valehtelijan, hän kun ei usko itse Jumalaa. Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassaan. Jolla on Poika, sillä on elämä. Jolla ei Jumalan Poikaa ole, sillä ei ole elämää. (1. Joh. 5:9-12)

Jumala itse on todistanut pojastaan antaessaan äänensä kuulua taivaasta Jeesuksen kasteen yhteydessä (Mark. 1:9-11) ja samoin Kirkastusvuorella, jossa Johanneskin oli paikalla ja kuuli Jumalan todistuksen (Mark. 9:7). Meille Jumala todistaa pojastaan antamalla sydämeemme

Pyhän Henkensä, joka Jumalan sanalla ja sakramenteilla synnyttää uskon siihen, että Jeesus on Jumalan poika ja meidän syntiemme sovittaja. Joka ei usko Jeesukseen tekee Jumalasta valehtelijan, eikä sellaisella ole yhteyttä Jumalaan eikä siksi myöskään todellista elämää.

Tämän kaiken olen kirjoittanut teille, Jumalan Poikaan uskoville, jotta tietäisitte, että teillä on iankaikkinen elämä. Me saamme rohkeasti lähestyä Jumalaa uskoen, että hän kuulee meitä, mitä sitten pyydämme hänen tahtonsa mukaisesti. Ja kun tiedämme hänen kuulevan kaikki pyyntömme, tiedämme myös, että saamme sen mitä häneltä pyydämme. (1. Joh. 5:13-15)

Johanneksen kirjeen – samoin kuin koko Jumalan sanan – tarkoitus on synnyttää ja vahvistaa uskoa Jeesukseen ja rohkaista elämään Jumalan omana (lue Joh. 20:31). Vaikka olemmekin syntisiä, saamme

Jeesuksen tähden rohkeasti lähestyä Pyhää Jumalaa. Saamme puhua hänelle rukouksessa niin kuin lapset puhuvat isälleen, ja saamme odottaa hänen vastaavan rukouksiin ja antavan meille hyviä lahjoja.

Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei johda kuolemaan, hän rukoilkoon ja siten antakoon hänelle elämän; tarkoitan niitä, joiden synti ei ole kuolemaksi. Mutta on myös syntiä, joka johtaa kuolemaan, ja sellaisen synnin vuoksi en kehota rukoilemaan. Kaikki vääräys on syntiä, mutta sellaistakin syntiä on, joka ei johda kuolemaan. (1. Joh. 5:16-17)

Kysymys kahdenlaisesta synnistä – sellaisesta joka johtaa kuolemaan ja sellaisesta, joka ei johda – on vaikea. Ehkä kyse on siitä, että me kaikki lankeamme syntiin, vaikka yrittäisimmekin elää Jumalan tahdon mukaan, ja tällaisen synnin tekijöille Johannes kehottaa rukoilemaan anteeksiantamusta. Kuolemaan johtava synti taas voisi olla tietoisesta synnissä elämistä,

sitä, että synnin tekijä ei edes tahdo tehdä parannusta. Johanneksen ajan seurakunnissa tällaiset synnissä elävät suljettiin seurakunnan ulkopuolelle, jotta he tajuaisivat tilansa ja tekisivät parannuksen. Johannes ei kehota rukoilemaan tällaisille anteeksiantoa, mutta toki heidänkin puolestaan voi rukoilla, että he kääntyisivät pois väärältä tieltä.

Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä. Hän, joka on syntynyt Jumalasta, varjelee jokaisen heistä, niin ettei Paha saa otetta. Me tiedämme olevamme Jumalasta, mutta koko maailma on Pahan vallassa. (1. Joh.5:18-19)

Vaikea on tätäkin Johanneksen sanaa ymmärtää, varsinkin kun ajattelee itseään ja omaa syntisyyttään. Ehkä kyse on nimenomaan edellä puhutusta kuolemaan johtavasta synnistä – ei siis mistä tahansa lankeemuksesta. Myös asian voi ymmärtää niin, että se uusi ihminen, jonka Jumala on meissä synnyttänyt, ei tee syntiä, muta

vanha ihmistemme ei ole muuttunut eikä muutu paremmaksi. Paavalikin valittaa omaa heikkouttaan tässä asiassa, ja toteaa: ”Ja jos kerran teen sitä, mitä en tahdo, silloin myönnän, että laki on hyvä. Niinpä en enää teekään itse sitä, mitä teen, vaan sen tekee minussa asuva synti.” (Room. 7:16-17)

Me tiedämme myös, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, jotta tuntisimme hänet, joka on Todellinen. Ja tässä Todellisessa me elämme, kun olemme hänen pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä. Lapseni, pysykää erossa vääristä jumalista! (1. Joh. 5:20-21)

Jeesus, joka on itse Jumala, on ilmoittanut meille Jumalan, ja vain hänessä meillä on yhteys Jumalaan (katso Joh. 1:18).

Pähkäiltävää:

- Mikä käskyistä on tärkein?
- Mitä käskyä on vaikein noudattaa?
- Miten Jumalan antaman todistuksen voi kokea sydämessään?

VIIKON KYSYMYS

Miten tulisi suhtautua ystävään, jonka näkee olevan kulkemassa eroon Jumalasta? Käy vastaamassa kysymykseen Sisärenkaan kotisivujen (www.sisarengas.com) keskustelufoorumissa. Kaikkien vastanneiden kesken arvotaan Sisärengas-paita.

Ramattuopetus: Ville Auvinen